

Ministeren

Indfødsretsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Indfødsretsudvalget har den 12. februar 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 52 (alm. del) efter ønske fra Susan Kronborg (RV) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 52:

Hvad er lovhjemlen til, at vinduet for ansøgning for indfødsretsbevis er begrænset til alderen 21 til 22 for danske statsborgere med dobbelt statsborgerskab, jf. artiklen "Studerende: Den danske stat gør mig til andenrangsstatsborger" fra Politiken den 19. december 2020, <https://politiken.dk/debat/debatindlaeg/art8034668/Den-danske-stat-g%C3%B8r-mig-til-andenrangsstatsborger?shareToken=EqajwVAAXbmg> og Ombudsmandens kritik heraf FOU nr. 2015.29, <https://www.retsinformation.dk/eli/fob/2015/29?>

Baggrunden for spørgsmålene, er at det ikke kun er dem, som får afslag, som er ramt af problemerne. De fleste er faktisk dem, som kan få beviset, men ikke ved, at de skal søge. Så for alle de, som er danske statsborgere, men født i udlandet og derfor kan få behov for at fremvise et bevis for dansk indfødsret, er der nogle meget vigtige spørgsmål. Mange som er født i et EU-land tror, at kravet ikke gælder dem, men at danske diplomater får en anden vejledning, når de trænes i konsulære opgaver. Derfor kan det være meget vigtigt at få afklaret, hvor mange danske statsborgere, som lever i uvidenhed om, at de en dag kan blive afkrævet deres eget eller deres forældres bevis på dansk indfødsret.

Så sagen er todelt. En ting er det omfattende bureaukrati og den lange sagsbehandlingstid i forbindelse med ansøgningen om bevis for dansk indfødsret. Bureaukratiske krav om stempeling af fødselsattest eller vielsesattest i Singapore, Venezuela, Thailand mv., kan give nogle urimelige afslag. Men en meget alvorligere ting er den manglende retssikkerhed i forhold til, hvem der kan få behov for at have beviset liggende og i hvilke situationer danske statsborgere skal bruge et bevis for dansk indfødsret.

Problemet rammer danske statsborgere, herunder danskere, som udelukkende har dansk statsborgerskab. Der henvises til artiklerne "Studerende: Den danske stat gør mig til andenrangsstatsborger" fra Politiken den 19. december 2020, <https://politiken.dk/debat/debatindlaeg/art8034668/Den-danske-stat-g%C3%B8r-mig-til-andenrangsstatsborger?shareToken=EqajwVAAXbmg> og "Ikke dansk nok: Ministerium vil hverken smide familien ud – eller kalde John for dansker" fra www.dr.dk 5.

27. marts 2021

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2021 - 3279
Akt-id 1531714

februar 2020, <https://www.dr.dk/nyheder/regionale/fyn/ikke-dansk-nok-ministerium-vil-hverken-smide-familien-ud-eller-kalde-john>".

Svar:

Det fremgår af indfødsretslovens § 8, stk. 1, at den, der er født i udlandet og aldrig har boet her i riget og ej heller har opholdt sig her under forhold, der tyder på samhørighed med Danmark, taber sin danske indfødsret ved det fyldte 22. år, medmindre den pågældende derved bliver statsløs. Udlændinge- og integrationsministeren eller den, han bemyndiger dertil, kan dog efter ansøgning indgivet inden dette tidspunkt tillade, at indfødsretten bevares.

Personer, der er født i udlandet og aldrig har boet i Danmark eller har opholdt sig her under forhold, der tyder på samhørighed med Danmark, skal derfor ansøge om at bevare deres danske indfødsret forud for det fyldte 22. år, da de ellers vil fortabe deres danske indfødsret.

Udlændinge- og Integrationsministeriet behandler ansøgninger om bevis for bevarelse af dansk indfødsret, uanset hvornår ansøgningen er indgivet, herunder uanset om ansøgningen er indgivet før det fyldte 21. år, mellem det fyldte 21. og 22. år eller efter det fyldte 22. år. Når en ansøgning imødekommes, udstedes der et indfødsretsbevis til ansøgeren.

Ministeriet har for ansøgninger modtaget forud for det fyldte 22. år i medfør af bestemmelsen i § 8, stk. 1, 2. pkt., mulighed for at dispensere fra kravene om bopæl og ophold i bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., og i stedet lægge vægt på en række øvrige momenter, herunder for eksempel den samlede længde af ansøgerens ophold i Danmark, antallet af ophold i Danmark, om opholdene ligger relativt tæt på, at ansøgeren fylder 22 år, eller om de ligger mange år tidligere, og om ansøgeren behersker det danske sprog, og i øvrigt har en tilknytning til Danmark eksempelvis gennem kontakt til danske slægtninge eller gennem danske foreninger mv..

Såfremt en ansøgning om bevis for dansk indfødsret er modtaget og behandlet før det fyldte 21. år, udsteder ministeriet et indfødsretsbevis til ansøgeren med et forbehold for fortabelse af dansk indfødsret efter indfødsretslovens § 8. Dette skyldes, at bevarelsesvurderingen efter ministeriets praksis skal foretages så tæt på det fyldte 22. år som muligt.

Såfremt en ansøgning om bevis for bevarelse af dansk indfødsret indgives efter det fyldte 22. år, behandler ministeriet ligeledes ansøgningen. Ministeriet har dog ikke i disse tilfælde mulighed for at anvende dispensationsadgangen i indfødsretslovens § 8, stk. 1, 2. pkt. Det er således alene ansøgere, der har haft mindst 3 måneders bopæl eller et år eller tæt på et års ophold i Danmark forud for det fyldte 22. år, der i disse tilfælde har bevaret deres danske indfødsret og kan få udstedt et indfødsretsbevis.

Udlændinge- og Integrationsministeriet har endvidere til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet et bidrag fra Udenrigsministeriet, der har oplyst følgende:

”Af side 2 i alle danske nationalitetspas fremgår følgende fortrykte vejledning:

Dansk statsborger, der er født i udlandet og aldrig har boet i Danmark, taber sin danske indfødsret ved det fyldte 22. år, medmindre den pågældende derved bliver statsløs. Udlændinge- og integrationsministeren kan dog tillade, at indfødsretten bevares. Ønskes den danske indfødsret bevaret, indgives ansøgning til Udlændinge- og Integrationsministeriet eller en dansk repræsentation. Se hjemmesiden www.uim.dk for information om bl.a. indgivelse af ansøgning.

Til baggrund kan det oplyses, at så vidt Udenrigsministeriet kan konstatere har lignende vejledning fremgået af danske pas siden 1972 med følgende tekst:

Dansk statsborger, der er født i udlandet og aldrig har boet i Danmark, taber sin danske indfødsret ved det fyldte 22. år. Dog kan det ved kongelig resolution tillades, at indfødsretten bevares.

Såfremt den danske indfødsret ønskes bevaret, må ansøgning herom indgives gennem en dansk diplomatisk eller konsulær repræsentation snarest efter det fyldte 21. år og seneste inden det fyldte 22. år.”

Udenrigsministeriet har endvidere oplyst følgende:

”Ministeriet giver ikke anden vejledning, end hvad der fremgår af reglerne for pasudstedelse.

Relevante medarbejdere undervises, som et led i deres oplæring til at kunne varetage pasekspeditioner, i de grundlæggende statsborgerskabsvinkler, som sagsbehandleren skal være opmærksom på i forbindelse med udstedelse af pas: 1) hvorledes er statsborgerskabet erhvervet? 2) kan statsborgerskabet være fortabt som følge af 22-års reglen? 3) kan statsborgerskabet være fortabt som følge af opnåelse af andet statsborgerskab før 01.09.2015, hvor Danmark ikke tillod dobbelt statsborgerskab?

En medarbejder fra Indfødsretskontoret deltager i Udenrigsministeriets undervisningsforløb for relevante medarbejdere.

Hertil kommer, at repræsentationerne har mulighed for at rådføre sig med medarbejdere i hjemmetjenesten omkring de individuelle omstændigheder, herunder også spørgsmål omkring indfødsret.”

Der henvises i øvrigt til den samtidige besvarelse af spm. 48 (alm. del) fra Folketingets Indfødsretsudvalg og besvarelsen af spørgsmål S 633 fra medlem af Folketinget Uffe Elbæk (UFG) (Folketingssamlingen 2020-2021).

Mattias Tesfaye

/

Christina Fløystrup